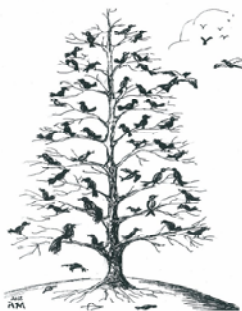

Vasile George Puiu
Prezentarea cărții „Spațiul carpato-danubiano-pontic, spațiul limbii protoindo-europene - continuitate multimilenară”
Autori: Sebastian VÎRTOSU, Anișoara MUNTEANU

Sebastian Vîrtosu
Anișoara Munteanu

SPAȚIUL CARPATO-DANUBIANO-PONTIC,
SPAȚIUL LIMBII PROTOINDO-EUROPENE
- CONTINUITATE MULTIMILENARĂ -
Scurt eseu etimologic
2012

Autorii eseului „Spațiul carpato-danubiano-pontic, spațiul limbii protoindo-europene - continuitate multimilenară” susțin teza unei continuități neîntrerupte a unei populații carpato-danubiene, cu multe milenii înainte de Hristos, până în zilele noastre. Aceasta înseamnă că modelul lor prezice, ca o consecință a tezei afirmate, că limba acestei populații va fi omogenă pe întregul areal, omogenitatea provenind din faptul că acea limbă va fi fost vorbită mii de ani neîntrerupt în acel spațiu.

Asta nu înseamnă că această limbă nu va suferi schimbări și alterări în timp, fiind o limbă vie, însă aceste schimbări nu vor altera ființa intimă a limbii.

Susținând această teză a continuității neîntrerupte autorii se opun, în același timp, unor teze consacrate, din care cea mai importantă este aceea a romanizării populației din Dacia, în urma cuceririi ei de către legiunile romane, conduse de împăratul Traian. Modelul propus de această teză se lovește de un impediment serios, pe care trebuie să-l explice satisfăcător, și anume, omogenitatea limbii române pe tot arealul geografic al Daciei, în condițiile în care lipsa unui stat timp de peste o mie de ani a lăsat populația sub influențele a numeroase popoare migratoare, fiecare cu limba sa. Acest lucru ar fi trebuit să conducă la formarea unor limbi și dialecte diferite în arealul carpato-danubian, întrucât romanizarea, petrecută într-un timp prea scurt (165 de ani) și cu ocuparea doar a unei treimi din Dacia, de către armatele romane, nu ar fi putut opune o limbă gata formată, puternică, stabilă, în fața limbilor diferite ale popoarelor migratoare, în final cedând și amestecându-se cu acestea din urmă, în proporții diferite, după regiunea geografică.

Autorii acestui eseu și-au propus să facă o arheologie lingvist-etimologică, săpând în adâncul cuvintelor, căutând fondul comun protoindo-european. Nu este vorba de o etimologie a cuvintelor, în sensul aflării originii unui cuvânt într-o limbă sau alta, ci de găsirea aceluși fond comun unic primordial. Nu știm dacă este prima limbă apărută în istorie, însă este limba mamă din care au pornit toate limbile indo-europene.

În cadrul acestei lucrări, autorii folosesc termenul încetățenit „*indo-european*” doar pentru a numi populațiile ariene, însă sintagma „*indo-european*” nu are o bază științifică, întrucât nu s-a dovedit științific o migrație din Asia a rasei albe. Orice migrație lasă în urmă populația originară, nu migrează toată populația *in corpore*. Ar fi primul caz din istorie să se întâmple așa ceva. Prin urmare, dacă rasa albă a migrat din Asia, unde este zona originară plină cu albi din Asia, care să existe și în prezent? Această lipsă, în zilele noastre, a unei populații originare albe în continentul asiatic înseamnă că doar Europa este leagănul rasei albe. Putem observa că cele două Americi

sunt leagănul rasei roșii, Africa și Australia, leagănul rasei negre, Orientul Mijlociu, leagănul rasei semite și al populațiilor din India, Pakistan, Irak, iar Asia, leagănul rasei galbene. De ce Europa nu ar fi leagănul rasei albe? Dacă nu a fost o migrație a rasei albe din Asia în Europa, poate că în sens invers, adică din Europa în Asia, a fost? Arheologii chinezi au descoperit în deșertul Gobi câteva zeci de mumii de rasă albă, cu vârste cuprinse între 2000 și 4000 de ani. Așadar, cine vizita Asia acum patru milenii?

Locul nașterii rasei albe este în Europa. „*Dar unde anume*”, se întreabă autorii? Se știe că ultima glaciațiune, Wurm, cca 75.000 - 12.000 î. Hr., s-a încheiat în urmă cu cca 12.000 de ani și că stratul gros de gheață și zăpadă ajungea până la paralela 45, prin urmare, oamenii și animalele puteau trăi mai jos de această paralelă. În România se putea trăi de la Ploiești spre Dunăre. Pentru a trăi, oamenii au nevoie și de alte elemente, cum ar fi: o apă curgătoare, o câmpie pentru a putea crește animale și a clădi case și sate, rezerve de sare pentru sănătatea oamenilor și animalelor, păduri etc. Care zonă din Europa avea toate aceste elemente la îndemână? Poate că unele din elemente se mai aflau și în alte părți ale Europei, dar toate la un loc nu se găseau decât într-un singur loc, și anume, în zona carpato-danubiano-pontică. Doar acolo puteau afla oamenii un CĂUȘ, unde să poată rezista vremurilor aspre. Dunărea, râurile, lacurile, pădurile, munții, câmpiile și sarea erau la îndemână, ușurând transportul, munca și viața. În general, marile civilizații au apărut lângă fluvii importante, Egiptul lângă Nil, hindușii lângă Gange, strămoșii noștri lângă Dunăre.

Demersul autorilor nu se vrea un patriotism sec și enclavizant, ci se dorește a se regăsi în Marea Orchestră europeană, cu demnitate și cu încredere în valorile naționale. Nu poți fi universal fără a fi fost mai înainte național. Dacă până acum țărănimea a fost păstrătoarea valorilor și tradițiilor neamului nostru, a venit vremea intelectualității să dea înapoi ce a primit și să ajute la renașterea țaranului român, încheind un ciclu complet de renaștere a poporului român. Lucrarea autorilor nu este un dicționar complet, ea nu poate acoperi toate cuvintele din lexicul limbilor analizate, însă cititorul, folosind algoritmul propus de autori, poate găsi mai departe, singur, alte etimologii, alte cuvinte, probând și experimentând metoda.

Bazându-se pe aceste teze, modelul autorilor prezice următoarele:

- existența unei limbi omogene vorbite în tot arealul carpato-danubiano-pontic, urmare a vorbirii acestei limbi multe milenii, putându-se astfel omogeniza;
- existența unor vestigii ale limbii unice protoindo-europene primordiale, în limbile indo-europene existente azi;
- omogenitatea genetică a populației trăitoare în arealul carpato-danubiano-pontic, urmare a multelor milenii de viețuire în același spațiu;
- inexistența unei populații originare de rasă albă în Asia, în zilele noastre, ca punct de plecare în trecut a unei migrații masive către Europa;
- existența unei migrații de mică amploare a rasei albe dinspre Europa către Asia.

Există suficiente informații că pe aceste meleaguri carpato-danubiano-pontice a ființat și s-a format o civilizație străveche, care nu a apărut din senin, ci a fost rodul creației unor ființe spirituale extrem de avansate de tip umanoid.

Realizată în baza informației prezentate de autori.